

Дон Карлосъ, на дон Рикардо 5.

Съветованъ ^{достоенъ}
[нека]

е, графе, вашата ризка!

Дон Рикардо се покланя и мисли
Но подъ какво

ми ще кралятъ би челанъ да бѣда графъ?

Дон Санчо, глупо.

Достойно за позоръ!

Дон Рикардо на дон Санчо.

преди минава графъ

ме кралятъ назова.

Дон Карлосъ.

Но сѣга по глѣба.

Отрскихъ мислата, а тѣй ѣ стѣжете.
(на Рикардо.)

Дон Рикардо, покланя се
отмиво.

О, господарю!

Дон Санчо, на дон Матиазъ.

Графъ! Съсемъ некакоу графъ!

(Кралятъ се разхорда въ дѣното, раз-
гледва неспрерыво обстоятелствата
прозорици. Двамата сѣнтори разго-
варяватъ въ предната частъ на сцената.)

Дон Матиазъ, на дон
Санчо.

Но щомъ ѣ вземе той, какво ще прави съ
сѣсъ хубавицата?
[нея,